

pokládanou, pak by ovšem nebylo již lze mluvíti o příčinné souvislosti mezi neopatrným jednáním stěžovatelovým — jeho rychlou jízdou — a úrazem. Pokud soud o všech těchto skutečnostech neuvažoval, dlužno jeho odsuzující výrok, spočívající z části na nedostatečném, z části na mylném posouzení skutečností, tu s hlediska skutkového i právního v úvahu přicházejících, označiti jako zmatečný, a bylo jej proto za podmínek Šu 5 novely k trestnímu řádu zrušiti a uznati jak se stalo. Na soudu nalézacím bude, by při novém přelíčení netoliko tyto s hlediska objektivního důležité skutečnosti náležitě zkoumal, nýbrž, pokud by toho bylo třeba, i po stránce subjektivní a po stránce kvalifikace podle § 337 tr. zák. přesněji, než se stalo ve zrušeném rozsudku, svůj výrok odůvodnil. Dalšími námitkami stížnosti, obzvláště s hlediska Šu 281 čís. 4 tr. ř., netřeba se zabývat, ježto v tomto směru nelze předbíhati volnému uvažování soudu po stránce skutkové.

Čís. 2859.

Padělání volební legitimace.

Objektivní skutková podstata přestupku § 320 f) tr. zák. jest naplněna a dokonána již tím, že nepovolanou změnou veřejné listiny bylo propůjčeno jistému nesprávnému obsahu zdání oficiálního původu, nevyžadujíc konkrétní způsobilosti předsevzatého padělání, přivoditi určitý účinek; v subjektivním směru vyžaduje se úmysl klamati; tento úmysl nemusí po případě býti ještě naplněn ani neoprávněně předsevzatou změnou ve veřejné listině.

(Rozh. ze dne 3. srpna 1927, Zm II 257/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalované do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Olomouci ze dne 28. ledna 1927, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou přestupkem padělání veřejné listiny podle §u 320 f) tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil do první stolice a to okresnímu soudu ve Šternberku, by ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Dovolávajíc se důvodů zmatečnosti čís. 9 a) Šu 281 tr. ř. namítá zmateční stížnost právní mylnost odsuzujícího výroku pro přestupek podle § 320 f) tr. zák., ježto rozsudkem zjištěná absolutní nezpůsobilost padělání listiny k oklamání vylučuje netoliko skutkovou podstatu § 199 d) tr. zák., nýbrž i, a to již po objektivní stránce, podstatu § 320 f) tr. zák., pro nějž byla stěžovatelka uznána vinnou. Lze připustiti, že napadený rozsudek v úvahách týkajících se sproštění ze zločinu § 199 d) tr. zák. zjišťuje, že ve směru objektivním šlo tu o předmět nezpůsobilý oklamati volební komisi, poněvadž padělání volební legitimace je na první pohled patrné a, že mimo to nebylo lze volební komisi okla-

mati, poněvadž tato měla přesné seznamy osob voličů a legitimace jsou číslovány. Leč těmito vývody zjišťuje nalézací soud toliko nezpůsobilost použitého prostředku k dosažení účinku, veřejnou obžalobou předpokládaného; totiž účinku oklamání volební komise, by obžalovaná umožnila Bohumilu H-ovi, tehda ještě ne 26letému, vykonati volební právo do senátu. Avšak tento účinek je pro delikt, o nějž tu jde, bezpodstatným; záleží na tom, zda bylo by se podařilo in concreto, s ohledem na přesně stanovený, zřejmými kontrolními prostředky chráněný postup při volbách a na primitivní způsob provedení padělání tento účinek prosaditi čili nic. Sejde tu toliko na tom, zdali legitimace, v níž bylo jméno pravého voliče obžalovanou nahrazeno jménem jiným, mohla působiti vůbec in abstracto dojmem listiny od veřejného úřadu v oboru jeho působnosti vystavené. O této způsobilosti pochybovati nelze, vždyť šlo o úřední formulář volební legitimace, vyplněný příslušným úřadem, a nezáleží pak ani na tom, zda změna voličova se stala s větší či menší obratností, ježto se nepředpokládá konkrétní způsobilost předsevzatého padělání, přivoditi určitý účinek, nýbrž pozůstává těžisko objektivní skutkové podstaty přestupku § 320 f) tr. zák. již v tom, že nepovolanou změnou veřejné listiny bylo propůjčeno jistému nesprávnému obsahu zdání oficiálního původu, čímž jest objektivní znak tohoto přestupku již naplněn a dokonán. Nicméně dlužno zmateční stížnosti vyhověti, pokud svými vývody současně vytýká vadnost rozsudku po stránce subjektivní. Právem zdůrazňuje, že podstatným znakem přestupku § 320 f) tr. zák. ve směru subjektivním jest úmysl klamati. Tento úmysl, záměr propůjčiti obsahu listiny (co do jména) zdání původu vrchnostenského, napadený rozsudek nezjišťuje; nevychází to obzvláště na jevo z jediné subjektivní stránkou se zabývající věty, že obžalovaná »skutečně neoprávněně, avšak bez zlého úmyslu § 197 tr. zák. onu legitimaci přepsala«. Avšak, »neoprávněně« předsevzatá změna ve veřejné listině nenaplnuje ještě zákonem předpokládaný úmysl, směřující k oklamání třetí osoby, vždyť není vyloučeno, že i neoprávněnou osobou předsevzatá změna nemusela se ještě státi v úmyslu oklamání (viz na příklad rozh. č. 1321 sb. n. s.). Ježto tento skutkový znak rozsudek nezjišťuje, bylo zmateční stížnosti obžalované vyhověti; rozsudek v této příčině zrušiti jako zmatečný a za podmínek § 5 novely k trestnímu řádu uznati, jak se stalo, při čemž odkázání věci okresnímu soudu je odůvodněno úvahou, že tu jde nyní toliko o přestupek.

Čís. 2860.

»Zařízením« ve smyslu § 303 tr. zák. jsou i kostely (modlitebny) církve neb náboženské společnosti, státem zákonně uznané; onomu pojmu odpovídají veškerá opatření, týkající se účelů náboženských a na ně se vztahující.

(Rozh. ze dne 4. srpna 1927, Zm I 784/26.)